Nr. 4.
4.
marz.

Lög

um

eptirlaun.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver sá, sem fengið hefur konungsveitingu fyrir embætti og fær laun úr landssjóði, á rjett á að fá eptirlaun eptir lögum þessum, þegar honum er veitt lausn frá embætti fyrir aldurs sakir eða heilsulasleika, eða annara orsaka vegna, sem honum eru ósjálfráðar.

2. gr.

Eptirlaunin skulu greiðast úr landssjóði. Upphæð eptirlaunanna skal þannig reikna, að sá er fengið hefir lausn frá embætti, fær í eptirlaun $^1/_5$ þeirrar embættislaunaupphæðar, er hann hafði, þegar hann fjekk lausn frá embættinu, og auk þess 20 kr. fyrir hvert ár, sem hann hefur þjónað embætti með eptirlaunarjetti, þó koma eigi til greina fleiri þjónustuár en 35. Sá, sem er fullra 70 ára, á rjett á að fá lausn með eptirlaunum samkvæmt lögum þessum. Sá embættismaður sem slasast þannig, þegar hann er að gegna embætti sínu, að hann verður að fá lausn frá embættinu, fær ávalt hin hæstu eptirlaun, sem honum gætu borið samkvæmt lögum þessum, miðað við embættistekjur hans og 35 ára þjónustu. Ef eitthvert embætti er lagt niður, á sá embættismaður, er því gegnir, heimting á að njóta $^2/_3$ af embættistekjum sínum i 5 ár í biðlaun, en er þá undireins skyldur til að taka aptur við hæfilegu embætti með sömu tekjum að minsta kosti, sem því embætti fylgdu, sem niður var lagt. Hafi hann ekki fengið embætti að 5 ára fresti, verða honum veitt eptirlaun. Þau ár, sem hann hefur notið biðlauna, skal álíta sem þjónustuár, þegar farið verður síðar að reikna eptirlaun hans; en eptirlaunin skal reikna eptir þeim embættistekjum, er hann hafði áður en hann fjekk biðlaun. Ef hann tekur á móti embætti, sem minni tekjur fylgja, fær hann af þeim eptirlaunum, sem honum ber eptir hið meira embætti, er hann áður hafði, svo mikið, sem tekjur hins nýja embættis vantar til að jafnast við tekjur hins fyrra embættis, er hann hafði, og ekki meira.

3. gr.

Ef embættismaður, sem sökum heilsubrests hefur fengið lausn frá embætti með eptirlaunum, kemst aptur til heilsu, er hann skyldur til að taka á móti embætti, sem landsstjórnin álítur við hans hæfi og skipar hann í, og sjeu launin eigi lægri en þess

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Pension.

Nr. 4.
4de
Marts.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver af Kongen udnævnt og af Landskassen lønnet Embedsmand, som afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag er berettiget til Pension i Følge denne Lov.

§ 2.

Pensionen afholdes af Landskassen. Pensionens Beløb beregnes saaledes, at den afskedigede erholder i Pension $^1/_5$ af den Embedsløn, som han havde ved Afskedigelsen, og desuden 20 Kr. for hvert Aar han har betjent Embede med Pensionsberettigelse, dog at ikke flere end 35 Aar komme i Betragtning. Den, der har fyldt sit 70de Aar skal være berettiget til at forlange sin Afsked med Pension efter nærværende Lov. Den Embedsmand, der ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, faar stedse den højeste Pension, som kunde tilkomme ham efter denne Lov efter Hensynet til hans Embedsindtægter og 35 Aars Tjeneste. Den, hvis Embede inddrages, har Krav paa i fem Aar at oppebære $^2/_3$ af sine Embedsindtægter i Ventepenge imod Forpligtelse til igen at modtage et passende Embede med i det mindste samme Indtægt, som det inddragne Embede gav. Har han ikke inden Udløbet af 5 Aar faaet et nyt Embede, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke han har staaet paa Ventepenge, tælles ved senere Pensionsberegning som Tjenesteaar, men Pensionen beregnes efter Beløbet af de Embedsindtægter, han oppebar, førend han kom paa Ventepenge. Modtager han et med mindre Indtægter forbundet Embede, beholder han af den Pension, der tilkommer ham fra det tidligere større Embede saa meget som i Forening med det nye Embedes Indtægter ikke overstiger hans tidligere Embedsindtægter.

§ 3.

Hvis en Embedsmand, der paa Grund af Svagelighed er bleven afskediget fra sit Embede med Pension, genvinder sit Helbred, er han pligtig til at modtage Ansættelse i et Embede, som Regeringen anser passende for ham, og beskikker ham til,

embættis, er hann fjekk lausn frá. Sjeu launin minni, fær han mismuninn greiddan úr landssjóði sem viðbót fyrir sjálfan sig. Neiti embættismaðurinn að ganga að hinu nýja embætti og getur eigi fært fullnægjandi sönnur á slíka vanheilsu, sem tálmi honum frá að gegna því, missir hann rjett til eptirlauna.

4. gr.

Þær embættistekjur, sem teknar verða til greina, þegar reiknuð eru eptirlaun eða biðlaun samkvæmt 2. gr., eru: 1. viss árleg laun; 2. launaviðbót, sem veitt er manninum sjálfum; 3. aukatekjur og hlunnindi, svo sem leigulaus bústaður, bújörð, eldiviður og ljós, sem með berum orðum er veitt embættismanninum sem laun eða hluti af launum hans. Aukatekjurnar skulu taldar eins og þær hafa verið að meðaltali 5 síðustu árin, áður en embættismaðurinn fjekk lausn frá embætti, eða öll þau ár, sem hann hefur embætti þjónað, hafi árin verið færri en 5.

5. gr.

Sá, er fyrirgjörir embætti sínu, missir einnig rjett til eptirlauna.

6. gr.

Þegar embættismanni er vikið frá fyrir einhverjar misfellur, sem ekki varða embættismissi, en veikja þó þá virðingu og traust, sem nauðsynlegt er fyrir stöðu hans, skal ákveða eptirlaun hans með sjerstökum lögum.

7. gr.

Eptirlaun eða biðlaun missast: 1. gjörsamlega eða að tiltölu, þegar hlutaðeigandi fær aptur embætti og laun; 2. þegar hann án konungsleyfis gengur í þjónustu útlendra ríkja; 3. þegar hann tekur sjer bústað í öðrum löndum án samþykkis konungs; 4. þegar hann hefur ekki tekið eptirlaun sín eða biðlaun í 3 ár, og getur síðan ekki sannað lögmæt forföll; 5. þegar hann verður dæmdur sekur í þesskonar athæfi, sem mundi hafa svipt hann embætti, ef hann hefði þá í því verið, eða ef upp á hann sannast, að hann hafi orðið sekur í slíkri hegðun, áður en hann fjekk lausn frá embættinu. Nú hefur embættismaður fengið lausn frá embætti með eptirlaunum, og tekur við nýju embætti, hefur hann þá rjett til að fá eptirlaun þau, sem hann áður hafði, er hann sleppir þessu embætti.

8. gr.

Hver kona, sem verður ekkja eptir embættismann, er hafði eptirlaunarjett eða eptirlaun eptir lögum þessum, skal hafa rjett til að fá eptirlaun úr landssjóði með þeim undantekningum, sem til eru teknar í 9. gr. Eptirlaun ekkjunnar reiknast $^1/_{10}$ af launum mannsins, eins og þau eru talin eptir 2. og 4. gr. þessara laga, þegar þau eru lögð til grundvallar fyrir því, hvernig reikna skal eptirlaun hans; þó mega þau eptirlaun ekkjunnar, sem þannig reiknast, aldrei fara fram úr 600 kr. Þegar ástæður virðast til, getur konungur, í viðbót við eptirlaunin veitt 20—100 kr. árlega fyrir hvert barn ekkjunnar, sem hún hefur fyrir að sjá, þangað til hvert barn er orðið 16 ára; þó skal eptirlaunaviðbót þessi því að eins haldast, að ástæður þær, sem hún er byggð á, sjeu framvegis hinar sömu, og skal sanna það á hverju ári fyrir landsstjórninni.

9. gr.

Þær embættismanns ekkjur hafa engan eptirlaunarjett, sem hafa gipzt eldri manni en 60 ára eða á banasæng hans, eða eptir að hann fjekk lausn frá embætti með eptirlaunum, eða ef hjónabandinu var gjörsamlega slitið, áður en maðurinn dó.

dog at dets Lønning ikke er lavere end det Embedes, hvorfra han blev afskediget. Er Lønningen lavere, faar han Forskellen betalt af Landskassen som personligt Tillæg. Nægter Embedsmanden at modtage Ansættelse i det nye Embede uden at fremføre tilstrækkelige Beviser for en saadan Svagelighed, som forhindrer ham fra at betjene samme, mister han Retten til Pension.

§ 4.

De Embedsindtægter, som komme i Betragtning ved Beregning af Pension eller Ventepenge i Følge § 2, ere: 1. fast aarlig Gage; 2. personlige Tillæg; 3. Sportler og saadanne Naturalydelser, saasom fri Bolig, Embedsjord, Brændsel og Belysning, som udtrykkelig ere tillagte vedkommende som Lønning eller Lønningsdel. Sportlerne beregnes efter Gennemsnitsbeløbet for de sidste 5 Aar før Afskedigelsen eller for hele Tjenestetiden, saafremt denne ikke har varet i 5 Aar.

§ 5.

Forbrydelse af Embede medfører Fortabelse af Retten til Pension.

§ 6.

Naar en Embedsmand afskediges paa Grund af Misligheder, der, uden at medføre Embedes Fortabelse, svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov.

§ 7.

Pension eller Ventepenge ophører: 1. ganske eller forholdsvis, naar vedkommende igen ansættes med Gage; 2. naar han uden Kongens Tilladelse gaar i fremmed Tjeneste; 3. naar han tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke; 4. naar han i 3 Aar ikke har hævet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring; 5. naar han ved Dom kendes skyldig i saadant Forhold, som, hvis han da havde været i Embede, vilde have haft dettes Forbrydelse til Følge, eller naar han overbevises inden sin Afsked at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold. Naar en Embedsmand, efter at være afskediget med Pension, modtager Ansættelse i et nyt Embede, er han berettiget til ved sin Afskedigelse fra dette atter at oppebære sin forhen hafte Pension.

§ 8.

Den, som herefter bliver Enke efter en efter denne Lov pensionsberettiget eller pensioneret Embedsmand, skal med de i § 9 nævnte Undtagelser have Ret til Pension af Landskassen. Pensionen beregnes til $^1/_{10}$ af Mandens Gage, saaledes som denne efter nærværende Lovs §§ 2 og 4 anslaas, naar den lægges til Grund ved Beregningen af hans Pension, dog saaledes at den derved udkomne Enkepension ikke kan overstige 600 Kr. Hvor Omstændighederne tale derfor, kan Kongen derhos for hvert af Enkens uforsørgede Børn bevilge et Pensionstillæg af 20—100 Kr. aarlig indtil hvert Barns 16de Aar; dog skal dette Pensionstillægs Vedbliven gøres afhængig af, at de Omstændigheder, som have begrundet det, vedblive at være til Stede, hvilket aarlig maa godtgøres for Regeringen.

§ 9.

Uberettigede til Pension ere Embedsmænds Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar, eller paa hans Dødsleje, eller efter at han var afskediget med Pension, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

Nr. 4.

10. gr.

4. marz. Eptirlaun ekkna missast: 1) þegar ekkjan giptist af nýju; 2) þegar hún tekur sjer bústað í öðrum löndum án samþykkis konungs; 3) þegar hún hefur ekki hirt eptirlaunin í 3 ár, og getur síðan ekki sannað lögmæt forföll; 4) þegar hún verður dæmd sek í einhverri athöfn, sem að almenningsáliti er ósæmileg. — Þegar ekkja missir eptirlaun, af því að hún hefur gipzt af nýju, á hún rjett á að fá aptur hin sömu eptirlaun, ef hún verður ekkja í annað sinn.

11. gr.

Föðurlausum og móðurlausum börnum þeirra embættismanna, sem áttu rjett til eptirlauna, getur konungur veitt hverju um sig 40—200 kr. árlega, að svo miklu leyti, og svo lengi, sem þau þurfa við og eru þeirra verð, þó ekki lengur en þangað til þau eru 16 ára; þörf þeirra og verðleik skal árlega sanna fyrir landsstjórninni.

12. gr.

Þeir, sem eru í embættum, þá er lög þessi öðlast gildi, og hafa rjett til eptirlauna samkvæmt tilskipun 31. maí 1855, halda rjetti til eptirlauna samkvæmt þeirri tilskipun, svo og ekkjur þeirra. Hið sama er og um styrk þann, sem konungur hefur veitt börnum embættismanna áður en lög þessi öðlast gildi. Að öðru leyti er sú tilskipun úr lögum numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 4. marz 1904.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 10.

Enkepension ophører: 1. naar Enken indgaar nyt Ægteskab; 2. naar hun tager Ophold i et andet Land uden Kongens Samtykke; 3. naar hun i 3 Aar ikke har hævet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring; 4. naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Naar Enkepensionen er ophørt derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faa den samme Pension, naar hun igen bliver Enke.

§ 11.

Fader- og moderløse Børn af pensionsberettigede Embedsmænd kan Kongen tilstaa hvert et Beløb af 40—200 Kr. aarlig, for saa vidt og saa længe de dertil ere trængende og værdige, dog ikke ud over deres 16de Aar; deres Trang og Værdighed maa aarlig godtgøres for Regeringen.

§ 12.

De som beklæde Embeder paa den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft, og ere pensionsberettigede efter Anordning 31. Maj 1855 saavel som deres Enker beholde Ret til Pension i Følge denne. Det samme gælder om den Understøttelse, som Kongen har tilstaaet Embedsmænds Børn inden denne Lovs Ikrafttræden. Iøvrigt er bemeldte Anordning ophævet ved nærværende Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de Marts 1904.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Minister, den 4de Marts 1904.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.